

Quan la ciència es representa, deixa de ser només coneixement

Published by [Interacció](#) [1] on 06/03/2018 - 15:20 | Last modification: 18/05/2026 - 17:43

Portar la ciència a escena és una transformació del lloc des d'on es produeix i es comparteix el coneixement. La pregunta no és com explicar millor la ciència, sinó què passa quan esdevé experiència cultural.

Durant dècades, la transmissió del coneixement científic s'ha associat principalment a l'escola, als llibres de text i als canals especialitzats. La ciència s'ha presentat com un saber estructurat, sovint distant, que requereix mediació experta per ser comprès.

El projecte europeu *Perform: the art of science learning*, que recull aquest article, proposa un desplaçament clar: incorporar les arts escèniques com a eina per comunicar i experimentar la ciència. No es tracta només de fer-la més atractiva, sinó de transformar la relació amb el coneixement.

Monòlegs científics, improvisació, clown o espectacles participatius. Formats que trenquen amb la transmissió unidireccional i introdueixen el cos, l'emoció i la participació com a parts del procés d'aprenentatge. En aquest context, la ciència no es rep només. Es viu.

Els resultats que apunta el projecte són significatius. Després de participar en aquests formats, augmenta la percepció dels estudiants que podrien arribar a ser científics. No és un detall menor. Indica que el problema no és només de coneixement, sinó d'identificació.

Aquí és on el text obre una qüestió que val la pena portar més enllà.

Quan la ciència entra en escena, deixa de ser exclusivament un contingut educatiu i es converteix en pràctica cultural. Passa a formar part d'un ecosistema diferent, amb altres llenguatges, altres codis i altres formes de relació amb el públic.

Aquest desplaçament té implicacions que van més enllà de la divulgació.

Des de la política cultural, vol dir que la ciència pot esdevenir objecte de programació, mediació i participació cultural. Pot entrar en equipaments, festivals o projectes comunitaris. No com a disciplina externa, sinó com a contingut cultural que es construeix amb eines pròpies de la cultura.

Des de l'educació, implica reconèixer que l'aprenentatge no es produeix només en entorns formals. Que l'experiència, la performativitat i la participació poden generar formes de coneixement més situades i més properes.

En l'àmbit municipal, aquesta hibridació obre un camp encara poc explorat. Equipaments culturals que treballen amb continguts científics, programes que combinen arts i STEM, o projectes que utilitzen la creació artística per activar vocacions científiques.

El risc és llegir aquestes pràctiques només com a innovació metodològica. El que està en joc és més profund: la possibilitat de desplaçar la ciència cap a l'espai públic cultural i de repensar qui hi té accés i com hi participa.

Perquè quan la ciència es representa, es comunica millor. També canvia qui se la pot fer seva.

PDF [Perform, the art of science learning](#) [2]

Categories: Informe

Categories: Informes i documents

Tags: ciència i cultura

Tags: educació i cultura

Tags: arts i creació

Tags: participació cultural

Tags: pensament cultural

- [3]

Source URL: <https://interaccio.diba.cat/en/blogs/2018/ciencia-escena>

Links:

[1] <https://interaccio.diba.cat/en/members/interaccio>

[2] http://interaccio.diba.cat/sites/interaccio.diba.cat/files/d2.1_public-version-ok.pdf

[3] <https://interaccio.diba.cat/node/7443>